

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia przez Komisję zasady *ne bis in idem*, zasady proporcjonalności, zakazu podwójnego karania i podnosi zarzut niezgodności z prawem w odniesieniu do art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 139/2004.
- Poprzez nałożenie na tego samego sprawcę dwóch grzywien za to samo zachowanie na podstawie dwóch przepisów prawa, które chronią ten sam interes prawny, zaskarżona decyzja narusza zasadę *ne bis in idem* wyrażoną w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 4 ust. 1 protokołu nr 7 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zasadę proporcjonalności wyrażoną w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zakaz podwójnego karania zakorzeniony w ogólnych zasadach wspólnych dla systemów prawnych państw członkowskich. Zarzut niezgodności z prawem zostaje podniesiony zgodnie z art. 277 TFUE w odniesieniu do art. 4 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 139/2004 umożliwiającymi Komisji dwukrotne ukaranie tego samego sprawcy za jedno zachowanie ukarane już na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 139/2004.
5. Zarzut piąty dotyczy tego, że grzywny są niezgodne z prawem i naruszają zasadę proporcjonalnego obniżania grzywien.
- Zaskarżona decyzja narusza art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 139/2004, ponieważ nakłada na skarżącą grzywny pomimo braku jakiegokolwiek umyślnego lub nieumyślnego naruszenia celów unijnych przepisów dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw. Zaskarżona decyzja narusza art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii europejskiej ze względu na brak uzasadnienia wysokości grzywien. Zaskarżona decyzja narusza ponadto zasadę proporcjonalności, ponieważ nakłada drugą grzywnę na podstawie art. 14 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 139/2004 za to samo zachowanie, które zostało już ukarane na podstawie art. 14 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 139/2004. Wreszcie, grzywny naruszają zasadę proporcjonalności, ponieważ zaskarżona decyzja nie uwzględnia w sposób należyty istotnych okoliczności przy ustalaniu ich wysokości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, s. , wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 8, t. 3, s. 40)

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2018 r. – Bizbike i Hartmobile / Komisja

(Sprawa T-426/18)

(2018/C 341/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bizbike (Wielsbeke, Niemcy), Hartmobile BV (Amsterdam, Niemcy) (przedstawiciel: R. MacLean, solicitor)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/671 z dnia 2 maja 2018 r. poddającego rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ z powodów przedstawionych w skardze; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej i interwenientów kosztami prawnymi oraz kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący istnienia oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych i prawnych skutkującego naruszeniem art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia 2016/1036 ⁽²⁾, a konkretnie wymogu ustalenia wystarczającego stopnia wiedzy i świadomości importerów w zakresie dumpingu i szkody poniesionej przez przemysł Unii do celów nałożenia obowiązku rejestracji przywozów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad pewności prawnej i uzasadnionego oczekiwania w ramach stosowania art. 10 ust. 4 lit. c) rozporządzenia 2016/1036.

Skarżący twierdzą, że rozporządzenie 2018/671 narusza zasadę pewności prawnej poprzez przypisanie skarżącym zakładanej świadomości rzekomego istnienia dumpingu i wystąpienia szkody oraz wiedzy o sytuacji faktycznej zanim jeszcze przyjęto jakiegokolwiek środki prawne.

Zdaniem skarżących rozporządzenie 2018/671 narusza także zasadę uzasadnionych oczekiwań poprzez przyjęcie takiej wykładni zakładanej świadomości w rozporządzeniu 2018/671, która miałyby prowadzić do nieskuteczności wyjątkowego charakteru wymagań procesu rejestracji przywozu.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że oczywisty błąd co do ustaleń faktycznych i prawnych skutkowało naruszeniem art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia 2016/1036 i art. 16 ust. 4 lit. d) rozporządzenia 2016/1037 ⁽³⁾ poprzez niedokonanie oceny – w celu ustalenia szkody i związku przyczynowego między przywozem odnośnych towarów – wszystkich istotnych dowodów dotyczących istotnych czynników ekonomicznych wpływających na wyniki przemysłu Unii.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przysługującego skarżącym prawa do obrony w wyniku braku niezwłocznego i terminowego udzielenia dostępu do zasadniczych zarzutów podniesionych przez wnioskodawców ze szkodą dla możliwości skarżących właściwego i skutecznego odparcia twierdzeń wnioskodawców dotyczących spełnienia wymogów prawnych rejestracji przywozu.
5. Zarzut piąty dotyczący niepodania wystarczających podstaw wyjaśniających zasadnicze ustalenia w rozporządzeniu 2018/671, które uzasadniałyby rejestrację przywozu, a w szczególności które stanowiłyby odpowiednie uzasadnienie, dlaczego do rzekomej dodatkowej szkody miało dojść w wyniku stałego wzrostu przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej po rzekomo obniżanych cenach, bez uwzględnienia w sposób wystarczający przeciwnych twierdzeń skarżących.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/671 z dnia 2 maja 2018 r. poddające rejestracji przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 113 z 3.5.2018, s. 4).

⁽²⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176, z 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – BRF i SHB Comercio e Industria de Alimentos / Komisja

(Sprawa T-429/18)

(2018/C 341/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BRF SA (Itajaí, Brazylia) i SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (przedstawiciele: adwokaci D. Arts i G. van Thuyne)

Strona pozwana: Komisja Europejska